

Československý Skaut JUNÁK

Prof. A. B. Svojsík
1876 - 1936

Zakladatel čsl. SKAUTINGU

Prof. A. B. Svojsík

1987 – 75 let čsl. skautingu

1988 – 70 let čsl. republiky

Toto slavnostní číslo Skauta-Junáka vydává po 20-leté přestávce oddíl Svojsík ve Vídni. 20 let čsl. Skauta v exilu. Zaplál oheň divuplný v naší vlasti krásné, přísaháme, naši vinou nikdy neuhasne.

 Československý
Skaut
JUNÁK

Historie čsl. skautingu.

Mezinárodním skautským dnem bylo 22. února vzpomenuť narození zakladatele Baden Powella v roce 1857 v Londýně. Jeho spisek „Skouting for boys“ obsahuje ještě dnes platné směrnice. V r. 1908 se s ním seznámil A. B. Svojsík, Sokol a profesor tělocviku na žižkovské reálce, který byl milovníkem přírody; studoval knihy Powella, nadchl se pro toto hnutí a po svém návratu do Prahy založil r. 1912 spolek „Junák – český skaut“. Jeden z prvních členů byl básník Jiří Wolker.

Začátky nebyly snadné, rakouské úřady měly obavy, zatkl prof. Svojsíka a pouze interpelace poslance dr. Kramáře umožnila jeho propuštění a činnost v království českém a markrabství moravském. Z původních 300 skautů se v r. 1939 zvýšil počet členů na 237.000. Náčelník A. B. Svojsík byl činný od r. 1912 až do své smrti v r. 1938, potom byl zvolen náčelníkem prof. Rudolf Plajner.

Během druhé světové války byl čsl. skauting zakázán, rozpuštěn a majetek zabaven pro Hitlerjugend. Avšak již v r. 1945 měl skauting sympatie celého národa a byl zase v celém rozsahu obnoven; v r. 1950 byl

však komunisty zakázán a rozpuštěn. V r. 1968 v době t. zv. „Pražského jara“ byl opět povolen a v r. 1970 po třetí byl definitivně zlikvidován. Od té doby čsl. skauting neexistuje, zachoval si však čistý štít a není proto divu, že vedoucí činitelé odcházejí do exilu, aby pokračovali v práci těch, kteří v roce 1940 odešli do Anglie, aby bránili svobodu a demokracii. Založili tam prvé čsl. oddíly v zahraničí. Příští emigrační vlna založila v r. 1948 další oddíl v německém uprchlickém táboře Jägerhof. Krajan E. Štembera se dostal až do Šanghaje a založil tam kmen Roverů.

Práce v zahraničí se ujímá dr. Velen Fandrlík, který byl zvolen do Světového ústředí a zorganizoval r. 1947 mezinárodní jamboree u Paříže. V Německu pracuje br. Jelínek, který vydával časopis „Stopa“, po něm vydává dr. Kratochvíl časopis „Junák – Exulant“. Čsl. skautská mládež pracuje v USA – Kanadě – Anglii – Německu a zejména ve Švýcarsku, kde vydává pravidelně časopis „TAM TAM“. Další skautské zajímavosti uvádíme na dalších stránkách tohoto slavnostního čísla, vydaného ve Vídni péčí br. Estera.

1918–1988

70 let ČSR

**1. prezident ČSR
T. G. Masaryk**

Vždy znovu a znovu se vracíme a budeme se vracet k 28. říjnu 1918 jako k rozhodujícímu mezníku našich novodobých dějin. Přes 300 let bylo třeba, aby byl obnoven český stát, spolu s bratry Slováky jako REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ. Nebyl vytvořen stát nový, ale jen vzkříšen český a slovenský lid k novému životu, byl zakončen dlouhý a takřka zázračný proces buditelů, obnoven stát, jehož slavná minulost sahá do dávného pravěku, zahalena mlhami pověstí a bájí.

Československá republika a skauting.

V roce 1912 byl založen Skaut v Království Českém a markrabství Moravském, ale nikoli na Slovensku. Teprve vznik ČSR umožnil rozšíření a legalizování skautingu na celém tehdejší území ČSR. První jamboree se konalo v Praze ve dnech 29. 6.–2. 7. 1922 pod záštitou prezidenta republiky – prezidenta Osvoboditele T. G. Masaryka.

Modlitba za Československo

Velký Bože, který Jsi stvořil naši krásnou zemi, Ty vidíš nyní naše utrpení a náš žal. Nemusíme Ti svěřovat, co cítíme a jak hluboko skláníme své hlavy . . . Ó, Bože! Jsme si jisti, že nikdy ve své historii jsme nebyli na straně bezpráví a nikdy nebudeme. Jsme si jisti, že na naší straně je víc slibné budoucnosti, která přinese ovoce, než na straně násilí a dočasné moci. Nemáme se čeho obávat od vývoje světa – naopak: ani nejbrutálnější moc nemůže zardousit touhu po svobodě, míru a rovnosti mezi lidmi a národy. Věříme, že našim úkolem ve světě je učinit náš národ schopným pro budoucnost, která bude lepší než nynější temná stránka dějin Evropy . . . Ó, Bože, nechceme pomstu, ale dej nám víru, že naše naděje není marná. V této těžké hodině není místa pro zoufání; co potřebujeme, je víra, naděje a vzájemná láska, která nás učiní tisíckrát silnějšími. Žádný národ není malý, když si zachová víru v Tebe a v budoucnost . . .

Karel Čapek

3. EXILOREE

6.–8. ČERVNA V AARBERGU (KANTON BERN, ŠVÝCARSKO)

75 let trvání čs. mládežnické organizace Skaut – Junák, který byl založen v roce 1912. Oslava tohoto výročí se konala ve dnech 6.–8. 6. 1987 ve Švýcarsku, kde se sešli skauti z celé Evropy.

Exiloree- prapodivné slovo, jež vzniklo ze slov „exil“ a „jamborée“.

První exiloree se konalo v roce 1983 v německém Glatu.

Druhé exiloree se uskutečnilo v německém Brexbachtalu u Koblence.

Exiloree se koná vždy po dvou letech.

Třetí exiloree probíhalo ve dnech 6.–8. 6. 1987 ve švýcarském Aabergu.

Početem účastníků předčilo všechna předešlá setkání. Pro neustálý déšť se však všechno dění muselo odehrávat pod střechem.

První den byl věnován postavení společného tábora a přivítání skautů a hostů z celé Evropy.

Ve 14 hodin započal nástup skautů a zahájení exiloree. Za účasti náčelníka Evropské rady skautů v exilu bratra Cípa byla vztyčena vlajka.

Ve 21 hodin byl zažehnut slavnostní táborák; přes nepřízen počasí panovala veselá kamarádká nálada.

Ve 23 hodin zasedala Evropská rada skautů, která zvolila nového náčelníka bratra Jestřába ze Švýcarska.

V neděli 7. 6. byl budíček v 7,30 hod, snídaně byla v 8 hodin. V 8,30 byla vztyčena vlajka nad táborem, v 9 hodin se konala mše (ministranti byli skauti) s proslovem pátera Šimčíka z Zürichu.

V 10,30 hod. jsme si připomněli 75 leté trvání čs. skautingu a byla přednesena zdravotní rada z USA. Ve svém proslovu vyzdvihl vedoucí švýcarských skautů dobrou spolupráci čs. skautů se švýcarským vedením. Vedoucí skautů z Aabergu nabídl ve svém projevu pomoc i pro příští roky; budeme-li potřebovat pro naše setkání tato

místa, jsou nám vždy k dispozici. Za Svaz polit. vězňů přečetl zdravici pan F. Bím, za Jednotu Sokol pak osobně starosta Sokola ve Švýcarsku (za účasti sokolské delegace).

V 11 hodin se konalo udělování Svojsíkovy pamětní medaile k 75. výročí trvání čs. skautingu. Za nezištnou a obětavou práci doma i v exilu byly udělovány medaile. Zlaté za nejméně 15 letou práci pro čsl. skauting, stříbrné za 10 letou práci a bronzové za 5 let práce pro skauting.

Celou oslavu v Aabergu řídil náš bratr Cookie k plné spokojenosti všech přítomných. Přes veškerou nepohodu a neustálé přemísťování zvládl vše výborně. Všichni mu děkujeme.

Při oslavě v Aabergu neopomněl bratr Cookie poděkovat dárci medailí Svojsík, bratru Exterovi z Vídně za tak krásný a hodnotný dar ke skautskému jubileu. Rovněž dík bratru Rolfíkovi, který daroval ceny pro vítěze závodů, konané tentýž den.

Ve 13 hodin byl oběd, poté úklid. Následovala druhá část závodů (Svojsík); pro vítěze byly připraveny 3 poháry – jako odměny od bratra Rolfíka a bratra Estera. Po prohlídce města Aabergu se pokračovalo dále, pro Vlčata byl uspořádán táboráček a noční hry. Večerkou byl den ukončen.

8. 6.–7,00 budíček, 8,00 snídaně, 8,30 hod. – vztyčení vlajky. Program pokračoval vystoupením taneční skupiny. Slavnostním sejmutím vlajky bylo 3. exiloree ukončeno.

Následovalo nezbytné bourání tábora, úklid. A pak už jen loučení a rozjíždění se na všechny strany – s přáním brzkého shledání na prázdninovém letním táboře, který připravují švýcarští skauti.

3. exiloree se – přes nepřízeň počasí – organizačně i počtem účastníků vydařilo.

Čtvrtému exiloree přejeme, aby bylo ještě mohutnější a úspěšnější.

Bratr Ester

**1. exiloree – r. 1983
Glatt – Německo**

**2. exiloree – r. 1985
Brexachtal
u Koblenze
(Německo)**

**3. exiloree – r. 1987
Aaberg – Švýcarsko
Zažehnutí
slavnostního
táboráku**

3. EXILOREE

Při příležitosti 75 let trvání ČESKOSLOVENSKÉHO SKAUTINGU byli vyznamenáni – v rámci oslav konaných 6.–8. 6. 1987 v Aabergu- za zásluhu o čl. Skaut – Junák následující sestry a bratři. Za 15 letou nezištnou práci pro čl. skauting v zahraničí byla udělována zlatá medaile, za 10 let stříbrná medaile a za 5 letou práci bronzová medaile.

Zlatá medaile byla udělena „In Memoriam“:

Sestře Koseové, br. Dr. R. Plajnerovi, br. Dr. prof. Fandrlíkovi (Velén), br. Mauglimu, Dr. Kolominskému, br. prof. Fr. Němcovi, br. Rehákovi.

Zlatá med. udělena:

Ses. Pirátce
Ses. Mámě
Br. Jestřábovi
Br. Ivovi
Br. Punťovi
Br. Stášovi
Br. Vrněmu
Br. Jonášovi
Br. Vlkovi
Br. Lubošovi
Br. Cípovi
Br. Blesku švýc.
Br. Cookiemu
Br. Balú
Br. Jánošíkovi
Br. Fakýrovi

Stříbrná med. udělena:

Ses. Vlastovce
Br. Obému
Br. Bagýrovi
Br. Filozofovi
Br. Bežovi
Br. Janovi
Br. Čekovi
Br. Jurovi
Br. Padrému
Br. Alešovi
Br. Vodníkovi
Br. Oldovi
Br. Ovičkovi
Br. Pavoučkovi

Bronzová med. udělena:

Ses. Elišce Bělovské
Ses. Jitce
Ses. Evě Horové
Ses. Evě Krivé
Br. Baribalovi
Br. Míšovi
Br. Becovi
Br. Gráfovi
Br. Kudrnáčovi
Br. Karlovskému
Br. Samovi
Br. Petru Mílkovi
Br. Radku Hoferovi
Br. Schlaghammerovi
Br. Abému
Br. Petrlíkovi (Svišť)
Br. Rakšovi
Br. P. Valíkovi
Br. P. Franzovi
Br. Bobrovi
Br. Mrožovi
Br. Holanďanovi
Br. Žurdovi
Br. Šrámkovi
Br. Sidlovi

Děkujeme všem za jejich obětavou a nezištnou práci pro ČS. SKAUT – JUNÁK a přejeme do další skautské práce hodně zdaru. Za Evropskou radu Skautů-náčelník br. Jestřáb.

Svojsíkova medaile:
Bronzová
Stříbrná
Zlatá

Za vydání slavnostního čísla Skauta-Junáka zodpovídá bratr Ester Wien 2, Handelskai 210/1/2

Tábor Teufen. Vlevo br. Čejka, vpravo br. Kukaľ

*Oddíl Fanderlík
Tábor Ovád 1983*

*Náčelník Evropské rady Skautů v exilu, br.
Jestřáb-Švýcarsko*

*Tábor Kozí bouda – skládání slibu
Vpravo dole: Tábor odd. Seton vede br. Dr. Ivo
Poláček*

Tábor Glatt 1984. Oddíl Fanderlík.

CZECH+SLOVAK EXIL SCOUTING

*Tábor Belalp, od.
Fanderlík.
Bern a Pfungstadt*

*Od. Bern-Pfungstadt
Vystoupení v krojích.
Vede br. Dr. Poláček,
rok 1978*

*3. exiloree
Aaberg 1987
Vítání hostů*

*Polní mše svatá na
táboře Glatt.
Od. Pětka vede br.
Karlovský – r. 1973*

bratr Vodník-odd. Luxembourg

LUXEMBOURG

Začátky oddílu Luxembourg spadají do roku 1977, kdy se moje dcera zúčastnila tábora holandské oblasti. Při této příležitosti jsem ve stejném roce vstoupil do organizace i já. Trvalo to pár let, než dorostly další děti. Takže o oddílu se dalo hovořit po 5–6 letech. Momentálně má oddíl 12 členů. Organizačně spadáme pod Holandsko a zúčastňujeme se táborů a dalších akcí i s Německem a Švýcarskem. Náš oddíl je členem Evropské rady Skautů.

bratr Vodník

Skaut, který věděl, jak na to.

Dr. Jiří Holásek se usadil v Dagstorpu ve Švédsku. A tady se také pokoušel založit čs. skaut v exilu. Avšak nebylo možné dát pár našich dětí dohromady, protože rodiny jsou roztroušené po celém Švédsku. A tak bratr Jura, starý skaut, „náš Jura“, jak mu všichni říkáme, šel na věc jinak. Skautem byl už od klukovských let a měl z toho od komoušů jen polízanou, tak tak, že ho nechali dostudovat. Sám vedoucí; Svazu mládeže Hejzlar se mu za to skautování pomstil. Přese všechno se ale nedal odradit a i ve Švédsku pomáhá našim skautům, kde může.

Jura je rodilý Moravan a muzikant tělem i duší. Nejdříve sháněl naše muzikanty, ale to se mu nepodařilo. A tak to vyřešil tím, že do toho zapřáhl své kolegy z nemocnice, kde sám pracuje jako lékař. Vytvořil tím z chladných Skandinávců „pravou slováckou cimbálovou muziku“ a nakonec se dostavil zasloužený úspěch.

Hrají výborně- to jsem osobně poznal na Vsesokolském sletu ve Švýcarsku, kde účinkovali na zasedání Moravanů. Tady byli účastníky oslovováni, ale muzikanti nerozuměli. A tak to prasklo. Všichni jsou rodilí Švédi, jen vedoucí je Moravan. Bylo to téměř k neuvěření.

Píši vám to pro zajímavost a jako doklad toho, co všechno se dá dokázat, když se chce. Náš bratr Jura šel na to od lesa a po skautsku.

A trpělivost přinesla růže. Tak, naši milí skautíci, věřte, že slovo „nejde to“ – neexistuje. Všechno jde, když se do toho pustíte s přesvědčením. Náš bratr Jura nechť je vám příkladem.

bratr Ester

Cimbálovka Dr. Jiřího Holáska.

1 Moravan a 6 Švédů.

Vpravo: zimní tábor „Belalp“ 1980

Oddíl Odeta, letní tábor r. 1977

*Oddíl Janošík-Vídeň. Tak se začínalo v r. 1970.
První táboření u Dunaje.*

*Válenda – Horní Rýn
Vpravo: Odd. Fanderlík-Velén,
vede br. Bélovský*

Družina Seton, ved. br. Dr. J. Poláček

VÉZEN – nezávislá tribuna bývalých
politických vězňů komunistického
režimu Československa.
Moravia Press Ltd.,
2098 Dundas Street, West, Toronto,
Ont., Canada, M6R 1W9
Telefon redakce:
(416) 533-42 42
Zodpovědný redaktor Milo Klomínek

Československý Skaut ve Švýcarsku

V roce 1972 zorganizoval prof. Kratochvíl (Baby) skautský tábor v Glattu, nazvaný „Kostival“. Vedl jej br. Pak ze Švýcar a účastnilo se ho na dvacet skautů a skautek, většinou dětí oldskautů. Myšlenka chytla a tak si rodičové řekli, že při větší propagaci a organizaci by se mohl exilový skauting úspěšně rozvinout. Od podzimu vzali Alan, Hanka, Maugli, Pirátka, Punta, Cookie a Zrzek věc do rukou a na příští „Kostival“ se přihlásilo 140 dětí, takže tábor musel proběhnout na 2 tábořištích ve 2 etapách. Účelem skautingu ale nejsou jen letní tábory, bylo nutno pomýšlet na celoroční činnost. Zrodil se časopis „Tam-tam“, který vychází bez přestávky dodnes.

V té době ale už založil Jestřáb v Badenu oddíl, který měl svou klubovnu, ve které se scházeli po 14 dnech zvlášť vlčata a světlušky, zvlášť skauti a skautky. Z jednání se Švýcarským skautským svazem SPB vyplynulo, že čs. skauti byli přijati do Bundu jako autonomní jednotka na úrovni corpsu s vlastním označením.

Našlo se velmi hezké letní tábořiště u Schiffensee při Freiburgu- „Zátoka Dobré naděje“. Účast byla velická. Současně proběhl tábor, vedený br. Chechulem v Kanderstegu. Na podzim téhož roku se ustavil II. oddíl Curych s klubovnou v Effretikonu. Vedl jej Marek a Cookie. Sem docházely i děti až ze západního Švýcarska; a aby to neměli tak daleko, založila Máma III. oddíl Bern s klubovnou v Zollikofenu, kde se začal pilně pěstovat národní tanec. Družina dostala pěkné kroje. Mezitím effretikonské lesy poničila smršť a klubovnu obsadili dřevorubci. A tak oddíl Curych byl bez přístřeší; zavedly se proto víkendy v různých chatách. Oddíl převzal Asinus a Šrámek. Měli i svůj oddílový časopis „Hele, co se mele . . .“.

Z iniciativy Pavla Beca vznikla další jednotka-družina v St. Gallenu. Říkali si Medvědi (byli to převážně kluci) a vedl je Panda.

Další léto bylo nejúspěšnějším. Všechny 3 oddíly měly vlastní tábor. Bádensští v Appenzellu, Bernští

na Zátocce a Curyšští spolu s Medvědy na Kozí louce v Graubündenu. Hurkán a Vlk zavedli i zimní lyžařské tábory. Nejprve v Engelbergu, pak na Belalpu ve Wallisu. Konaly se čtyřikrát, pak se od nich upustilo, protože program byl více sportovní než skautský. Několik Roverů začalo s vodáctvím. Nejprve proběhla průprava na Linthkanalu, poté vodácký puťák po Skandinavii. Vedl ho br. Šrámek. Švýcarská družina se zúčastnila 2 jamboree v rámci německého kontingentu: Nordjambu v Kanadě a jednoho náhradního jamboree za odpadlý Irán- „Krystal“ v Kanderstegu (vedla Máma). Dále to byl vlastní tábor při celošvýcarském Bundeslagru BULA v oblasti Gruyéry. Vedl br. Jestřáb. Totéž léto se uskutečnil první vlčácko-světluškovský tábor Krakonoš v Zürcher Oberland. Vedl Cookie, pobyl s námi i br. Velen. Letní tábory jsme měli i v Juře, ale pak se našim oblíbeným tábořištěm stala „Válenda“ na Horním Rýnu.

Podzimní tábory se staly také pravidlem: Bülach (Pavel), v Thurgau (Baribal, Nik, Riki) a Teufen (Cookie, Old Kiwi). Pro ještě větší pestrost podnikli naši Roveri též cyklistický puťák Jurou do Beçansonu.

Na obou celoevropských exiloree si naši vždy odnesli vavříny ze závodů a soutěží.

Naše delegace pochodovala dosud na všech sokolských Sletech.

Už několik let máme vždy v červnu stánek na švýcarském Dni uprchlíků v Curychu a Bernu.

Každoročně se vůdci a činovníci sejdou na Poradní skále, kde plánují další podniky, a kontrolují finanční i materiálové hospodaření.

Před 2 lety ochabla činnost v Bernu (málo dětí) a v Bádenu. Rozhodli jsme se tedy pro původní činnost celooblastní. Aktivita poslední rok opět zesílila, hlavně zásluhou Vlaštoky, Nika a Kváka.

Naše patnáctiletá práce vyvrcholila oslavou 75 let trvání československého skautingu na 3. Exiloree v Aabergu (kanton Bern) ve dnech 6.–8. června 1987.
bratr Cookie

Československý Skaut ve Švýcarsku

CH - 8021 Zürich 1, Postfach 295

Oddíl Seton (Německo – jih)

Oddíl Seton českého a slovenského exilového skautingu vznikl na jaře 1984 oddělením od Oddílu bratří Čapků, který v té době existoval již osm let. Toto rozdělení bylo vynuceno jednak přílivem nových dětí, jednak snahou vůdce střediska umožnit mladým činovníkům, aby se podíleli na vedení táborů. Protože se do oddílu přihlásily převážně děti ze severního Bavorska, byl stanoven sídlem oddílu Norimberk.

Oddíl má šest družin, z toho jednu chlapeckou družinu roverů a jednu smíšenou družinu šotků, dále po dvou dívčích a chlapeckých družinách. Kromě dětí z Norimberku se činnosti účastní i skauti z Regensburgu, z okolí Bambergu a z Bayreuthu; máme též několik „osamělých hlídek“ po celém Bavorsku. Vůdkyní oddílu je sestra Eva, která má k ruce dva pomocné činovníky. Duchovním rádcem oddílu je Otec Kučera z Zirndorfu, náboženské vyznání však není určující pro členství v oddíle. Vyvrcholením celoroční činnosti je třínedělní letní tábor v tradičních podsadových stanech. Mimo to se skauti scházejí na podzimním a jarním srazu oddílu.

Dalšími podniky během roku jsou srazy s Američany – jako různá Camporee nebo Euro-Campy, kde družiny soutěží proti sobě. Z nich si naše družiny obvykle přinášejí pamětní stuhy za dobrý výkon. V prosinci se scházíme v místnostech Velehradu na vánoční oslavu. Každý druhý měsíc vychází oddílový časopis „Táborový kruh“, který je pro členy oddílu zdarma. Přehled činnosti (v závorkách počet účastníků).

rok	Jarní sraz	Letní tábor	Podzim. sraz	Ostatní
1984	Altendorf (17)	Dorna (23)	Coburg (13)	Exiloree Brexbachtal
1985	Bamberg (23)	Eppenhof (29)	Baunach (16)	Eurocamp Giebelstadt Fall Camporee Tennenlohe
1986	Untertraubenbach (34)	Eppenhof (35)	Ettmannsdorf (28)	Spr. Camporee Hohenfels Inter Expo Mnichov

br. Dr. Poláček

POZDRAVY K 75. VÝROČÍ

pronesla v Aarbergu krojovaná delegace Sokolské župy švýcarské ústřední kr. inž. Dvořáčka / prosíme fotografa o zaslání snímku Sokolů s Evropskou radou / a švýcarských skautů ústřední kameráda Wera.

Přečteny byly zdravice Vídenského Bleska a br. Séma.

Dodatečně přišla blahopřání, z nichž pro nedostatek místa můžeme citovat jen úryvky :

SVAZ ČESKOSLOVENSKÝCH SPOLKŮ VE ŠVÝCARSKU
VERBAND DER TSCHÉCHOSLOWAKISCHEN VEREINE IN DER SCHWEIZ
UNION DES ASSOCIATIONS TCHÉCOSLOVAQUES EN SUISSE

... Milí skauti a drazí přátelé, jménem Svazu vám přeji do dalších let mnoho zdaru ve vaší práci a hojnost odvahy a lásky k porobené vlasti. Nikdy nezapomente, že vaši bratři se nelekli ani smrti při plnění ideálů, načerpaných ve Skautingu. Čest jejich památce!

Jan František B...

COUNCIL OF FREE CZECHOSLOVAKIA

Ve spojení se skauty jiných svobodných zemí můžete přispět k tomu, aby se i ve Vaší vlasti mohli v budoucnu chlapi a děvčata svobodně, se stejnou radostí jako Vy, ke skautingu hlásit.

Do další činnosti Vám přejeme hodně zdaru.

Za evropský sbor
Rady Svobodného Československa

Rudolf K...

16. světové skautské JAMBOREE Austrálie 1988

Nejhlavnější skautské slavnosti probíhaly ve dnech 1. 1.–9. 1. Účast i 2 členů Svojsikova oddílu z Vídně. Jamboree se rovněž zúčastnilo 12 dalších skautů: 4 ze Švýcarska, 8 z Německa.

Oddíl Dr. Velén Fanderlik – střední Německo

Všechno začalo roku 1973, kdy byl u německé vesničky Glatt ve Schwarzwald u uspořádán pro děti našich emigrantů letní stanový tábor „Kostival“. Na jeho přípravě a vedení se podíleli skautští vedoucí, žijící v Německu a ve Švýcarsku. Nejedna z nich musel pro skautské ideály strávit doma několik let ve vězení.

Z tohoto tábora vylétla jiskra, která rozdmýchala oheň našeho dnešního exilového skautingu po celé Evropě. A zde byly také počátky skautského oddílu na Frankfurtsku, nejprve oddíl „Pfungstadt“, později oddíl přijal jméno starosty Českého a slovenského exilového skautingu Dr. Velen Fanderlika. Oddíl žije a pracuje dodnes.

Ale vraťme se zpět na „Kostival“. Tohoto tábora se zúčastnili i rodiče vlčete „Špendlíka“ (toto jméno se stalo později jejich druhým rodinným jménem), kteří – nadchnuti skautskou myšlenkou – se rozhodli založit skautský oddíl i na Frankfurtsku. Bratr Baby pomohl svými zkušenostmi a osm dětí z Frankfurtska, účastníků „Kostivalu“, vytvořilo základ oddílu. Vánočního tábora v Glattu se z oddílu zúčastnila 4 vlčata. Na jaře příštího roku se oddíl rozrostl. V létě jela jeho část tábořit s bratrem Stawou na „Zátoku dobré naděje“ do Švýcarska, ostatní pak k bratru Mauglimu na „Severku“. Na příští „Zátoku“ jel už ale celý oddíl společně, včetně tří vedoucích. A v létě se už uskutečnil první samostatný tábor „Černý les“ v Glattu.

Přišli noví členové, pomocnou ruku nabídl frankfurtský Velehrad. Z rodičů se nepozorovaně vytvořilo dobře pracující „Sdružení přátel junáka“ – 2 otcové zorganizovali např. nezapomenutelnou návštěvu leteckých dílen na frankfurtském letišti, tatínek Balů vyrobil skládací jídelnu a kuchyň (slouží dodnes), další obstaral táborová kamna. Oddíl se schází jednou za měsíc, ale zato na celý den. V rámci možností byly mezi schůzky zařazovány i další výpravy – po stopách historie (s orientačním pochodem), pěši s přenocováním pod „širákem“, na kolech (s odborkou cyklisty), zimní (se stavbou iglů a zimními odborkami), později se přidaly i výlety

vodácké. Zrodil se i oddílový časopis „Skautský telegram“, který vychází již jedenáctý rok.

Na schůzkách se věnovala větší pozornost i jazyku.

Nováčkové měli již často potíže s češtinou, a tak se počalo objevovat více her, při nichž bylo třeba více mluvit a psát. V oddílovém časopise začala vycházet i pravidelná jazyková soutěž, spojená s odměnami.

Nejen tábory byly většími podniky oddílu. Členové se pravidelně zúčastňovali Intercampů o Svatodušních svátcích, zimních táborů „Belaip“ ve Švýcarsku, výprava se vydala i na „Krystal 79“. Při návštěvě papeže Jana v Mainzu stáli členové oddílu u papežské tribuny.

Nezapomenutelným zážitkem byla výprava na leprovou stanici v jižním Senegalu v zimě 1983/84. Organizoval ji Řád sv. Lazara a podstatnou část mužstva tvořili členové skautského oddílu (např. sestra Eliška).

Hezké tábořiště, kterému dal oddíl jméno „Odeta“, poznala i řada „prominentů“. Bratr Cipa zde učil děti lasování, navštívil je i bratr Maugli, bratr Vrně přivedl dokonce celý svůj oddíl z Karlsruhe. Od roku 1978 tábor pravidelně navštěvoval bratr Velen, který tu měl svoji základnu, „svůj evropský domov“, jak sám říkal, pro své cesty po ostatních táborech.

Do nového skautského roku vstoupil oddíl s 26 dětmi a třemi činovníky. Ze zaniklého druhého oddílu přišla posila – manželé Bělovských. Oddíl má i svého kněze, pátera Wortnera z Frankfurtu, který přijíždí pravidelně na tábory a s dětmi si velmi dobře rozumí. Jeho polní mše byly vždy hezkým zážitkem.

Zájemci o čl. skauting se mohou hlásit

ve Švýcarsku na adrese:

br. M. Miltner
Webermühle 32/163
5432 Neuenhof
tel.: 056/86 16 75

v. Rakousku na adrese:

br. Ester
1020 Wien
Handelskai 210/1/2

Oddíl „Pětka“

Staré úsloví, které říká, že vojáci odcházejí, ale pluk zůstává, platí rovněž pro skautské oddíly, které mají svou, často úctyhodnou, historii a tradici. Jedním z nich je i pražský 5. vodní oddíl, který měl mimořádné štěstí, že v jeho čele stál, po více než půl století, jeho zakladatel Jaroslav Novák – Bračka, jedna z velkých postav československého skautingu vůbec.

V roce 1911 četl Bračka poprvé o skautském hnutí, v únoru 1913 se přihlásil do Svojsíkova oddílu a už 15. března 1913 zakládá sám, ač sotva devatenáctiletý, vlastní oddíl, tehdy pátý v zemích Koruny české – budoucí legendární „Pětku“. Provedl ji obtížnými roky první světové války a v říjnových dnech 1918 se dává s celým svým oddílem do služeb československého Národního výboru. Oddílový prapor je pak – jako uznání těchto zásluh – vyznamenán „Svatojiřskou medailí za služby vlasti 1918“.

V poválečných letech se stává Bračka tajemníkem ústředí a šéfredaktorem časopisu „Skaut-Junák“, ale jeho „Pětka“ zůstává stále jeho hlavní láskou. Oddíl „objevuje“ Slovensko, Podkarpatskou Rus, Jugoslávii, ale především jižní Čechy. Je založena smečka vlčat, vedená Bračkovou sestrou Vlastou a ke svému dvacátému výročí se oddíl rozhoduje přejít na vodní skauting. V roce 1937 se oddíl účastní světového jamboree v Nizozemí, kde Lord Baden-Powell navštěvuje také náš tábor. Navazuje cesta do Anglie a Francie. V letech 39–40 táboří „Pětka“ ještě na ostrově na Sečském jezeře. Pak přichází rozpuštění Junáka, Bračka je zatčen gestapem, ale oddíl žije dál. Skauti starší šestnácti let formují odbojovou skupinu ZB (původně znamenalo „Zbojník“, po válce pak „Zpravodajská Brigáda“), která pracuje zpravodajsky pro generála Moravce v Anglii. Zároveň probíhá intenzivní výcvik a nábor nových členů, takže koncem jara 1944, kdy je jednotka podřízena veliteli „R 3“, má už sílu pěšího praporu. V téže době přiznává také Londýn prvním skautům z „Pětky“ důstojnické hodnosti. Na jaře 1945 dopravuje ZB do Prahy parašutistu kpt. Nechanského, jehož čsl. vláda jmenovala svým vojenským zplnomocněncem u České národní rady, a jeho radistu npor. Klemeše s

vysílačkou „Anna“. A pak už přichází povstání, kdy má ZB už tři pěší prapory, z nichž ten první, založený junáky 5. vodního oddílu, si až do konce zachoval svůj převážně skautský charakter.

A tak jsme se zase sešli. Bračka, který šťastně přežil vězení, a ti, kdož bojovali v zahraničí i doma, na zemi i ve vzduchu. „Pětka“ jako celek byla vyznamenána Junáckým křížem za Vlast 1939–1945.

Z „Pětky“ vznikl 5. přístav s pěti normálními vodáckými oddíly a jedním roverským a se dvěma smečkami vlčat. Později k nim přibyl ještě dívčí oddíl a oddíl žabiček. Odpovídalo to popularitě, které se skauting po válce těšil. „Pětka“ tábořila zase na „svém“ ostrově na Seči a v r. 1947 tam dokonce natočila celovečerní film „Na dobré stopě“, který byl ovšem po únorovém puči promptně zakázán dřív, než se mohl dostat do kin. Junák byl úředně rozpuštěn, ale „Pětka“ žila dál a během let přijímala i další členy, kteří ve skautingu, o němž slyšeli od svých rodičů a jejich přátel, nacházeli to, co jim komunistický Svaz mládeže nikdy nemohl dát.

V době „Pražského jara“ se „Pětka“ dočkala i slavného oficiálního vzkříšení, aby po necelých třech letech prožívala třetí rozpuštění Junáka během sotva třiceti let – a za téhož náčelníka, „táty“ Plajnera.

Jenže tento oddíl má tradici, která zavazuje, a tak i dnes „Pětka“ existuje, jak doma, tak i v exilu, kde se k ní můžeme hrdě hlásit veřejně, ač jsme rozptýleni doslova po všech kontinentech. Scházíme se však alespoň jednou v roce, v prvním zářijovém weekendu, na táborový oheň ve švýcarském Dittingenu u svého kapitána Akely, kde máme i svůj oddílový totem. Naši pražští členové se v té době setkávají ve vlasti a všichni dohromady cítíme pouto bratrství, které nás spojuje. A věříme, že „po přejití vichřic hněvu“ zavlaže naše vlajka zase svobodně a veřejně na našich lodích, brázdících Vltavu, když bouřlivě zavoláme svůj oddílový pokřik:

„Do čela, nepovol, bij se vpřed, pět, pět, pět!“

bratr Abé
(Adolf F. J. Karlovský – Německo)

TATRANISCHE FÖDERATION JUNÁK – SKAUT

Viedeň 1969. Bratr Rys zakládá Junácké ústředí a přijímá skautské jméno Sámó. Tuto organizaci, jež má svůj stálý tábor na Turnebachu 30 km od Vídně, vede až po dnešní den.

Každá exilová organizácia má iné cesty. Chcem hovoriť za Rakúsko. Začalo sa v r. 1969. Mali sme mylnú predstavu o slobode pohybu. Oblečení do kroja Českého Junáka, robili prvý tábor. V lese. Sotva sme postavili stany – už tu bol hajný. Vraj kde máme povolenie a čo sme za spolok. A boli sme za pár minút z lesa vonka. Veliká porada utečencov z ČSSR. Vypracovali, totiž preložili stanovy Českého Junáka do nemčiny a podali na policajný komisariát. Za mesiac sme dostali zamietnutie. Medzitým sme spravili u Dunaja nocľah pod stanami. Vyvesili vlajku. Prišiel poličajt, vraj kto nám toto povolil. Kto je vedúcim tej skupiny. Ihned zabalit a zmiznúť, ináč pre nedovolené grupovanie a pod cudzou vlajkou na komisariát. Ostal kostol. Dali nám záhradu k dispozícii. Za mesiac nás vyhodili, skrz oheň. Nesmie sa klásť a nemáme povolenie k takej činnosti. Ostávala porada. A tak náš „duchovný vodca“ sprostredkoval vstup do Rakúského Skautského sväzu. Boli sme ako 6. kolona. S právami rakúskych skautov. Mohli sme táboriť, mali sme svoje konto. Klub sme od nich dostali. Rozborenú pivnicu plnú špíny a materiálu. Neboli sme tam dlho. Majiteľ domu prestavoval, pivnicu potreboval. Naše veci jednoducho zavalil tehľami a betonom. Dal nám odstupné 2000 ÖS. Za dva roky nás zažaloval a peniaze aj s úrokmi, včetně súdných trov, sme museli zaplatiť späť. A tak na Slovenskom sneme roku 1972 bolo rozhodnuté – samostatnosť. 260

Slovákov rozhodlo vytvoriť Slovenskú spoločnosť Junáka – Skauta. Inakšie nešlo. Bol zvolený náčelník Slovenského kmeňa v Podunají – br. Samo (Zajac). Vystúpili sme z Rakúského sväzu. Skautovanie bolo príliš drahé a omedzené iba skutočne na skautovanie. My sme potrebovali viac kultúrnu a sociálnu činnosť. To tam nešlo. V nových stanovách, vypracovaných br. Samom, je pamätané na špecifikum emigrácie. V r. 1976 sa Český kmeň rozpadol. Roku 1979 museli odísť do Juhoslávie mnohí Slováci (Dolnozemeckí), a tak r. 1982 Slovenský kmeň po tom, čo pristúpili bratia Poliáci, premenoval organizáciu na Tatranskú Federáciu Junákov – Skautov – Zálesákov a Harcierov. Čas mení skutočnosti nami viditeľé. Po úspešnej spolupráci, opäť v r. 1987, pristupuje Český kmeň pod vedením br. Estera k Federácii. Želáme bratom Čechom, aby sa im pod naším Tatranským orlom s laliou dobre darilo a aby sa dobre cítili. Sú plnoautonómny kmeň s vlastným hospodárstvom a veľkou voľnosťou v činnosti. Dúfame, že náš Federatívny model bude dobrý i pre naše národy v budúcnosti. Možno tak chcel aj prof. A. B. Svojsík. Ktož to vie, nič nové pod slnkom.

Váš Samo

SVOJSÍK V oddíl ve Vídni oznamuje o prázdninách stálé táboření 25 km od Vídně. Tábor pro děti od 6–18 let na dobu 15–30 dnů. Doprava zajištěna, chata pro hosty k dispozici. Skautské hry, koupání, výlety do okolí. Zájemci nechť se hlásí u br. Estera, Wien 2, Handelskai 210/1/2.

Sa. Tschechische Skaut-Korps-Wien, Konto No. 224 102 665/00 – Länderbank Vzhľadom k veľkým finančným výdajom za toto číslo ďakujeme predem i za sebemenší dar.

Bratře Estere!

Děkuji za oběžník a též za pozdrav, i já Vás všechny co nejsrdečněji pozdravuji. Těší mne, že hodláte oslavit 75 let trvání skautského hnutí v naší vlasti.

Jistě pochopíte, že ve svém věku 72 let nevedu žádný oddíl, pomáhám radami a zkušenostmi – věnuji se hlavně vědecké práci na Universitě v Mnichově.

Já osobně jsem začal ve skautingu v roce 1922 a v roce 1927 jsem byl podrádcem. Znal jsem osobně br. prof. Svojsíka, taktéž jsem osobně znal br. Dr. R. Plajnera i br. Dr. Fanderlíka, s tím jsem chodil dokonce do školy, přestože byl starší než já a tak jsme spolu také skautovali.

V roce 1934 jsem vydal první vydání knihy „Stateční hoši“, br. Dr. Fanderlík (Velén) ji ilustroval. Osobně jsem se poznal se spisovatelem Foglarem, byli jsme přátelé. Naše přátelství jej přimělo ke spolupráci s čs. Skautem-Junákem. Dokonce jsme spolu tábořili- bylo to v počátcích protektorátu a přijelo gestapo a rozešlo nás. Za pár měsíců byl Skaut zakázán.

Emigroval jsem v zimě r. 1950, nikdo z Vás nových exulantů si nedovede představit poměry v exilu po roce 1948. V roce 1953 byl zhotoven prapor pro naše první skauty v exilu, později byl ručně vyšit a dokončen. V roce 1953 byl poprvé na našem táboře.

Jako Popelka vycházel od roku 1952 čtvrtletně a později měsíčně „Skaut-exulant“. A vychází dodnes, i když omezeně. Je po desítky roků svědectvím poctivé práce a snahy o zachování čs. skautingu. Existuje celá knihovna svázaných ročníků 1953–1987; „Šíp“ byl finančně zajištěn a vycházel jako krásný skautský časopis ve formě, kterou jsme nemohli z finančních důvodů ani doma v ČSR vydat.

Po zkušenostech radím k opatrnosti, skautování v exilu nesmí být slepé k situaci, v jaké se nalézá.

S bratrskými pozdravy Vám i Vaším snahám přeji hodně úspěchů.

Dr. Prof. J. Kratochvíl, „br. Baby“.

Toto je část dopisu, který jsem obdržel od Dr. Prof. J. Kratochvíla; k dopisu byly přiloženy tyto 2 fotografie, které zde otiskuji. Br. Baby, mnohokrát děkuji za dopis, fotografie a za pozdrav. Přijmi prosím od nás skautů i ode mne srdečný pozdrav s přáním hodně úspěchů v Tvé další práci, jak vědecké, tak i skautské.

Za oddíl Svojsík- Ester

První dálková škola v exilu. Vede Dr. Prof. J. Kratochvíl – br. Baby. Škola se nad očekávání vydařila- účast cca 40 skautů a skautek.

Jeho Jasnost panující kníže z Lichtensteinu Frant. Jos. II. rozmlouvá s Dr. Kratochvílem o problémech čs. skautů. Vadúz 1973 – zámecká pracovna.

Milý bratře Estere!

Děkuji za dopis Vašeho oddílu ze dne 17. 12. '87 ve věci týkající se 75 letého trvání čs. Skautingu. Dovoluji si napsat pár řádků, o které mne žádáš, pro slavnostní číslo Junáka.

Moje práce v našem československém prvním exilu byla zakončena po 10 letech trvání v Šanghaji v Číně. Po ukončení druhé světové války, v prosinci 1949 utvořili jsme v Šanghaji klub Scouts a požádali International Scout Bureau (nyní World Scout Bureau v Londýně 32 Ebury Rd.) o registraci. V krátkém čase jsme byli mezi nejlepšími oddíly v Šanghaji Branch. 12 našich Roverů odjelo do čs. armády v Anglii. K Roverům jsme připojili i družinu Skautů a smečku Vlčat a Světlušek.

Svaz Skautů po válce (v Praze dne 28. října 1946) udělil našemu oddílu Junácký kříž za Vlast 1939–1945 (stříbrný a zlatý se uděloval jen pro mrtvé bojovníky).

Náčelnictvo čs. Junáka mi udělilo Junácký kříž za Vlast 1939–1945-stříbrný II. stupeň v Praze 28. 10. 1946 pod č. 199.

Po 25 letech života v Číně – od roku 1923 jsem prošel svět – Jugoslávii, Turecko, Cypr, Egypt, Habeš, Indii, jižní Afriku, Brazílii a Čínu – žiji toho času v USA. Všude jsem byl jako Skaut československý, pracoval jsem ve skautingu tam, kde jsem byl. Pro mne skauting není jen národní, ale světový. Proto, že je to hnutí mládeže na celém světě. Bylo mi vyčítáno, že jsem v cizích službách a byl jsem nazýván světovým skautem. Mně to nevadí, jsem tam, kde je mne třeba. V mých 86 letech mne hoši potřebují, rozumím jim a oni rozumí mně.

Na vzdor mým rokům skautuji ještě dnes, od roku 1913, slib jsem složil v roce 1914 do rukou našeho zakladatele Dr. prof. bratra A. B. Svojsíka. Doposud jsem členem Bou Scouts of America a aktivním členem Bucks County Council.

Milý bratře Estere, přeji Tobě a Vašemu oddílu úspěch s oslavou 75 let výročí čs. skautingu. Hlavně vytrvalosti do dalších let, to Vám přeje Váš a Tvůj

Emil Jan Stenbera (Janošík)

Dostal jsem mnoho dopisů, ale dopis od br. Janošíka považuji za nutný zveřejnit. Je to jeden z těch, kteří jsou skauty po celý život. Nechť je zavál vítr a osud kamkoliv.

My skauti mu přejeme hodně zdraví do dalších let a také jemu posíláme slavnostní číslo Junáka.

Evropská rada Skautů na 3. exiloree, konané 6.–8. června 1987 v Aabergu, poslala br. Janošíkovi vyznamenání za jeho práci, vytrvalost a věrnost čs. skautingu. Udělené vyznamenání mu poslal náčelník Evropské rady Skautů, bratr Jestřáb.

Bratr Ester

Sa. Tschechische Skaut-Korps-Wien
Konto No. 224 102 665/00 – Länderbank
(dary za účelem úhrady tisku vítány)

Podle libosti použijte bankovní nebo poštovní šek.

Mnohokrát děkujeme

**VE ZDRAVÉM TĚLE
ZDRAVÝ DUCH!**

Informačně pro naše skauty

Sokolská jednota byla založena v r. 1862 v Praze a již v r. 1882 pořádala první slet na Žofíně v Praze. I. slet řídil sám zakladatel br. Dr. Miroslav Tyrš.

Krajanská Vídeň založila Sokolskou jednotu ve Vídni v roce 1867, v r. 1987 oslavila tedy 120 let svého trvání. A od založení Sokolstva je tomu 125 let. V době Rakouska-Uherska byly Čechy a Morava součástí Rakouska-Uherska.

Veškeré Sokolstvo spolupracuje s ústředím čs. Sokolstva v zahraničí, pořádá a účastňuje se sletů v zahraničí a ve Vídni. Příštího sletu - r. 1990 v Paříži se určitě zúčastní i naši skauti. Sokolové mají pro svoji mládež též jako část programu táboření v době prázdnin. Pro tuto činnost má vídeňský Sokol br. Fandu Kalouska j. My skauti mu fandíme, dělá to dobře, opravdu kamarádsky.

Sokolská jednota a org. skautská si vždy rozuměly a neznaly mezi sebou korporální nenávisť. Tak jako bylo a je bohužel dodnes u mnohých spolků.

Br. Mir. Tyrš-nar. 17. 9. 1832 v Děčíně, zemřel 8. 8. 1884. Jeho spolupracovníkem byl br. Jindřich Figner, starosta Sokola pražského, nar. 12. 9. 1822 v Praze, zemřel 15. 11. 1865. Dlouholetým starostou Sokolstva byl v zahraničí br. Jan Waldauf, žijící v Kanadě. Sokolové nám přejí k našemu 75 letému výročí hodně zdaru do dalších skautských let.

Těž nás posilnili v myšlence, že ve skautském hnutí musíme pokračovat, vytrvat a věřit, že naše práce v exilu není marná.

Se sokolským pozdravem Nazdar!

Všem Sokolům mnohokrátě děkujeme, děkují jim čeští skauti – oddíl Svojsík ve Vídni.

Za oddíl Svojsík bratr Ester

**Doporučujeme
naším členům**

VÍDEŇSKÉ SVOBODNÉ LISTY

Týdeník Měsíškové rady české a slovenské větve v Rakousku

Redakce a administrace: 1050 Wien v.
Marsfeldenplatz 7. — vchází každý
čtvrtlet. — Předplatné čtvrtletní
3 K.—, pro cizinu S 70.—

**Čtete a rozšiřujete
české noviny
vídeňské.**

Milí naši Skauti!

jménem našeho řádu českých Křížovníků ve Vídni připojuji se s blahopřáním k Vašemu 75 letému trvání čs. skautingu. Do budoucna hodně zdaru v práci pro čs. mládež v organizaci Skaut-Junák v exilu. Rád Vám přiznávám, že Vaše organizace je nejlepší mládežnickou organizací, která si za dobu 75

let trvání udržela dobrou pověst. Přes všechny ty bouře, které přešly Evropou, zůstali jste pevní a udrželi jste si sympatie naší veřejnosti doma i v exilu.

Pro informaci Vaším členům dovoluji si Vám napsat pár řádků o našem řádu českých Křížovníků s červenou hvězdou u kostela svatého Karla ve Vídni (Karlskirche).

Řád Křížovníků byl založen v Praze blahoslavenou Anežkou Přemyslovnou, dcerou krále Přemysla Otakara I., více než před 750 lety. Jistě mnozí z Vás znají generální dům tohoto řádu na Starém Městě pražském. Tento řád sehrál velmi důležitou roli v dějinách českých, více než sto let byl například velmistř tohoto řádu současně i pražským arcibiskupem.

Letos před 250 lety byl vysvěcen chrám sv. Karla ve Vídni, který dal postavit císař Karel VI. – otec Marie Terezie. Od samotného počátku byla duchovní správa tohoto chrámu svěřena a předána výhradně českým Křížovníkům na věčné časy. Svatý Otec i císař povýšili české Křížovníky na rytířský řád, a proto se několikrát do roka ke slavnostnímu obřadu schází stará česká šlechta. Tato se i dnes hlásí jako česká aristokracie; tato naše šlechta je sjednocena pod řádem Maltézských rytířů v království českém po celá staletí.

Fotografie zachycuje (zleva) pátera J. Novotného (Jeho eminenci převora českých Křížovníků ve Vídni), hrb. Waldsteinovou, jejího manžela Dr. prof. pri. Františka Schwarenberga, hr. Páara (kontura Maltézanů v Rakousku).

Tak naši milí skauti, držte se a s chutí do toho, máte zelenou. Hodně zdaru a úspěchů Vám přeji čeští Křížovníci ve Vídni.

Za Křížovníky Váš páter Novotný

Není tomu dávno, co Moravané na Západě založili svou organizaci

MORAVIA.

Centrální vedení je ve Švýcarsku v Zürichu.
MORAVIANUM AG, United Human
Organisation, Dennlerstrasse 11a
CH- 8048 Zürich

KATOLICKÝ KLUB

P. Josefa Novotného, 1. okres -Wien

Seitzergasse 5., IV. patro:

otevřeno: středa a pátek od 17 do 21,30 hod.,
v neděli od 9 do 11 hodin.

Každý první pátek v měsíci mše svatá v kapli
sv. Stanislava od 19 hod., 1. okres-Wien,
Kurrentgasse 2.

Uvádíme podstatné části z dopisů, jež obdržel Svaz českých skautů ve Vídni od br. pátera Jiřího Kopice a pátera Blažeje Müllera.

Skautský oddíl Svatý Jiří v Mnichově vznikl v roce 1976 z chlapců a děvčat, sdružených při České katolické misi (Velehrad). Spolu s oddílem bratří Čapků vytvořil středisko Svojsík a registroval se u DPSG Mnichov – Freising.

Od té doby prošlo oddílem mnoho chlapců a děvčat, kteří se pravidelně scházejí a prožívají spolu prázdniny. Oddíl má po dvou družinách chlapců a děvčat. V družině Orlů jsou Vlčata a v družině Bobrů Skauti. U děvčat jsou v družině Veverek Světlušky a Skautky mají družinu Vlaštovek.

Oddíl se zúčastňuje skautských setkání a různých podniků, v roce 1980 obsadila družina Vlaštovek na Augsburském Camporee druhé místo v soutěži družin, kterých bylo osmnáct z různých národů. Soutěžilo se ve všech sportovních hrách.

Oddíl Svatý Jiří vede páter bratr Jiří Kopis, St. Martin in Gsies – Bolzano, Itálie – a v Mnichově. K plné spokojenosti dětí i rodičů. Do dalšího skautského podnikání přejeme jim všem mnoho dalších úspěchů. Jak po stránce sportovní, tak i kulturní.

páter Jiří Kopic – Bolzano

Před dvaceti lety založil v zahraničí Dr. Josef Kardinál Beran náboženské středisko „Velehrad“. Jeho posláním je koordinovat apoštolskou práci ve prospěch našich krajanů. Dnes má „Velehrad“ svá střediska všude tam, kde je česká katolická duchovní služba pro krajany, jak v Evropě, tak i v zámorí.

Ve Vídni „Velehrad“ shromažďuje mládež a vede ji ke kulturní, sportovní a především náboženské činnosti při českém kostele na Rennwegu 63. Již po 30 let duchovní správce českého kostela pečuje o děti a mládež, pořádá pro ně každoročně letní rekreaci a zimní lyžování v domě „Velehrad“ ve St. Martině v Jižních Tyrolích.

K Vašemu jubileu Vám přeji hodně úspěchů do další činnosti českého a slovenského skautingu ve Vídni a v celém Rakousku.

Náš český kostel, který za rok oslaví 150 let od vysvěcení, pořádá bohoslužby v české řeči každou neděli v 7 a v 10 hodin na Rennwegu 63.

Zveme na bohoslužby krajanskou veřejnost!

P. Blažej Müller SDR
rektor čs. kostela

Sv. Jiří- patron všech skautů

**Velehrad – Vídeň, folklorní skupina.
Vedoucí sestra Pavla.**

Nahoře zleva:

**14 dní na zotavené.
Zámek Ebenthal – děti z odd.
Svojsík u pomníku krále Otakara II.**

**Vedoucí sestra Lucie a jí svěřené děti.
Zámecké prostory, zahradu a les dal k
dispozici majitel zámku Ebenthal, br.
Karel (Kondor).
Stojící vlevo – bratr Ester.**

**Oddíl Svojsík – Vídeň oslavuje 75 let trvání
čs. skautingu na zámku Ebenthal – 36 km
od Vídně. Oslava se konala dne 25. 9.
1987.**

**Skautů přibývá.
Křtiny na zámku Ebenthal.**

Historie oddílu Svojsík ve Vídni

Založení oddílu Svojsík se datuje rokem 1970. V té době se skládal nejen z dětí českých a slovenských, ale i jugoslávských, jejichž rodiče byli na práci v Rakousku. Počet dětí se stále měnil, nejvíce nás bylo v roce 1972, kdy se uskutečnil i náš první tábor v Kleine Heflein u Dunaje. Misto nám propůjčili rakouští skauti v době prázdnin. Tábor trval 30 dní a zúčastnilo se ho 32 dětí ve věku 6–18 let, 3 vedoucí a přišla nám pomoci i učitelská rodina- br. a s. Líbalovi. V tuto dobu jsme patřili pod Rakouský skaut, samostatnost jsme obdrželi od rakouských úřadů později.

V roce 1972 se konal Všesokolský slet ve Vídni, kterého jsme se zúčastnili. Byli jsme asi týden na táboře, když nás br. Ester svolal a mile nás překvapil. Na nástupišti na dece byly naskládány košile, šátky, kalhoty, řemeny a další doplňky ke skautskému kroji. Jak pro chlapce, tak i pro děvčata. Každý si vybral, co potřeboval k doplnění svého kroje. Po obědě byl nástup v krojích a br. Ester nás odvezl do Vídně na slet. Bylo nás tehdy 37 bratrů a sester.

Když jsme se seřadili a zapojili k slavnostnímu nástupu Sokolů, šli jsme jako poslední zúčastněná organizace. Za několik minut ohlásil pořadatel, že sletu se účastní -mimo jiné organizace- i Čs. skauti v exilu, zastoupeni oddílem Svojsík z Vídně. Vstoupili jsme do Stadhalle, hudba nám hrála do pochodu, skautská vlajka nad hlavami. A takové přijetí jsme neočekávali – přes 5000 přítomných nás uvítalo bouřlivým potleskem a provoláváním „nechť žije čs. skaut“. Z toho jsme měli všichni radost a byla to i velká propagace pro náš oddíl Svojsík. Přihlásilo se mnoho nových dětí, bohužel ale nebyl dostatek vedoucích.

Přesto jsme to zvládli, to neznáte našeho br. Estera, co on je za hlavu fiškulantskou. Je dobrý organizátor a dovede obstarat, co je všechno nutné; nejenom věci, lidi, ale i finance. Pod jeho vedením jsme nikdy nic nepostrádali.

V nejlepším rozkvětu jsme ztratili br. Mojimíra Elise, pravou ruku br. Estera. Za dva roky po této smutné události onemocněl br. Ester, těžká operace jej vyřadila na dva roky. A to jsme ve svém oddíle velmi pocítili. Konečně se ale zase ujal vedení a oddíl Svojsík rozvinul svou činnost. Rozhodli jsme se připojit k Tatranské federaci skautů v Rakousku – jako autonomní Svaz českých skautů. (Nebylo nutné si dělat vlastní píseček). Je nutné se sjednotit a doufáme, že se v krátkém čase připojíme k Evropské radě skautů.

Náš bratr Ester je starý skaut a pracoval pro Skaut všude, kde momentálně byla jeho rodina. Byl 6 let v Jugoslávii a účastnil se počátků jugoslávského skautingu; stejně tak působil i v Rumunsku a Maďarsku. Dokonce obdržel od krále Petara jug. vyznamenání, k tomu v roce 1972 přibýlo další, jež mu udělili jugoslávští Sokolové v zahraničí. K dnešnímu dni má bratr Ester 17 vyznamenání – jak válečná, tak i od různých organizací.

V roce 1968 byl bratr Ester zvolen do ústředí čs. skautingu, v roce 1969 odjel do emigrace, kde od prvopočátku pracuje v čs. skautu v exilu.

V Československu pracoval pro Skauta-Junáka ve Zlíně, Bratislavě, od roku 1945 opět na Moravě a v roce 1962 v Praze.

Píši těchto pár řádků nejenom o našem oddíle, ale i o našem bratru Esterovi, protože on sám by o sobě nenapsal nic. Já jej za ty roky spolupráce poznal nejlépe. Je příliš skromný, netouží po slávě, je stoprocentní demokrat, i když je původem aristokrat. Nehonosí se tím, ani to nikomu nedává cítit. Největší radost nám bratr Ester udělal tím, že vydal slavnostní číslo Junáka-Skauta u příležitosti 75 let trvání čsl. skautingu a 70 let vzniku ČSR.

Bratře Estere, nechť je Ti odměnou naše spokojenost za práci, kterou pro nás děláš dobře. Tvoje spokojenost nechť se k nám přidá.

Za oddíl Svojsík bratr Kondor.

V roce 1947 se konala „Lesní škola Jinošov u Náměště“ na Moravě. Lesní školu pořádalo Zemské vedení na Moravě a zahájení se zúčastnil prezident ČSR dr. Eduard Beneš s chotí.

Před zapálením táborového ohně si dr. Eduard Beneš prohlédl skautský totem.

P. President s chotí a hosty přijali skautské pohoštění.

Privátní foto z Jaltské konference. Zleva: Dr. Beneš, Rooswelt, Churchill.

Zde byla potvrzena existence Československa po ukončení 2. světové války.

Dr. Beneš povolil příslušníkům čsl. armády v zahraničí založení skautských oddílů. Vedoucím těchto oddílů se stal gen. Václav Vlček.

Fotografie zapůjčil br. Oliver

Skauti nezapomínají ani na své mrtvé. – Čest jejich památce!

Poslední poselství Lorda Baden Powella

8. 1. 1941 zemřel Lord Baden Powell, světový náčelník skautů ve věku 84 let.

Moji drazí,

toto je můj poslední vzkaz pro vás. Nezapomeňte na něj, přemýšlejte o něm. Můj život byl velmi šťastný a přál bych si, aby život každého z vás byl takový. Štěstí však nespočívá v bohatství ani v úspěších na životní dráze. První krok, který vede ku štěstí je povinnost být zdravým a silným člověkem. I když jste ještě chlapi, musíte snažit se být takovými abyste se mohli stát užitečnými a radovati se ze života, až vyrostete v muže.

V přírodě uvidíte, jak bohatě obdařil Bůh tento svět věcmi krásnými a obdivuhodnými pro vaše potěšení. Buďte spokojeni s tím, co máte a hleďte, aby to bylo k užitku. Dívejte se vždy na světlou stránku věcí, nikoliv na stinnou.

Pravé štěstí najdete však tehdy, až se naučíte přinášet štěstí druhým. Hleďte, abyste opustili tento svět, když jste jej učinili o trochu lepším, než jakým jste jej našli, a až přijde vaše poslední hodina, budete moci odejít šťastni, věduce, že jste při nejmenším nepromarnili svůj život, ale žili jste, jak jste uměli nejlépe.

Buďte tedy vždy připraveni žít radostně a rovněž tak umírat. Pamatuje se vždy na svůj skautský slib – i tehdy, až přestanete být chlapi. K tomu vám pomáhej Bůh!

Váš přítel

Baden – Powell of Gilwell

Byl referentem pro výchovu a starostou skautingu. Emigroval a zemřel v Kanadě v Montrealu r. 1971.

br. Prof. Rudolf Plajner, druhý náčelník čsl. skautingu, zemřel 30. 6. 1987 v Jílovém u Prahy ve věku 86 let

Náčelník čsl. evropského skautingu v exilu br. Dr. Jiří Kolominský (Maugli) zemřel 18. 6. 1986

Náčelník čsl. skautingu v exilu br. Velen Fanderlik zemřel 2. 2. 1985 v kanadském Trailu.

RADIO FREE EUROPE

Každý z nás to již zná: hledáš na krátkých vlnách nějakou stanici a dostaneš se k místu, kde rádio zlověstně hučí. Je to dílo komunistických rušiček, které se snaží znemožnit příjem rozhlasové stanice Svobodná Evropa /RFE/.

Lidé dychtící po necenzurovaných informacích se však nedají odradit a 38 milionů jich týdně poslouchá pořady RFE.

Není divu. Češi se mohou dozvědět, kde se u nich zase zřítíla ruská stíhačka, protože jim to pražské rádio, televize a noviny

zatají, Poláci o dalších akcích Solidarity, Rumuni o zemetřesení ve svém hlavním městě. Neštěstí a přírodní katastrofy se na Východě zamléžují.

Svobodná Evropa a její odnož Radio Liberty vysílají týdně více než 1020 hodin v šesti evropských jazycích a v 15 řečech sovětského impéria. Pro Československo 21,5 hodiny denně.

Přijedete-li do Mnichova, navštivte redakci RFE. Je v těsné blízkosti Anglické zahrady /Oettingenstrasse 67, telefon 21020/. Třeba s vámi pan redaktor Kohn udělá také rozhovor o skautech.

16. Juli 1987

RADIO FREE EUROPE
RADIO LIBERTY

VISITOR

Old Kiwi

Tav. Master Control /na třetím panelu zprava je československý program/, odkud jsou pořady vysílány na 46 krátkovlnných vysílaček v Německu, Španělsku a Portugalsku. Mají celkový výkon 7 500 kW a vysílají na 90 frekvencích.

OLD KIWI WAS HERE

Junácký slib

Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe milovati vlast svou, a sloužiti jí věrně v každé době, plniti povinnosti vlastní a zachovávat zákony junácké, duší i tělem být hotov pomáhati bližnímu. Tak mi pomáhej Bůh.

Junácký zákon

1. Junák je pravdomluvný.
2. Junák je věrný a oddaný.
3. Junák je prospěšný a pomáhá jiným.
4. Junák je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého junáka.
5. Junák je zdvořilý.
6. Junák je ochráncem přírody a cenných výtvoř lidských.
7. Junák je poslušný rodičů, představených a junáckých činovníků.
8. Junák je veselý a myslí.
9. Junák je šetrný.
10. Junák je čistý v myšlení, slovech i skutcích.

Skautské heslo:

Buď připraven

Junácká hymna:

Junáci vzhůru, volá den, luh květem kývá orosen. Sluníčko blankytem pílí, před námi pouť vede k cíli.

Junáci vzhůru, volá den, buď připraven.

K obraně dobra a krásy, dožiješ vlasti své spásy. Junáci vzhůru, volá den.

Časopis čl. skautů ve Švýcarsku

TAM TAM - ČTVRTLETNÍK ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ VE ŠVÝCARSKU.

Redakce: Old Kiwi (Jiří Čejka, Sonnenbergstr.98, CH-8610 Uster, Schweiz).

Administrace: CH - 8021 Zürich, Postfach 295. Telefon 01/57 13 91.

Odpovědný redaktor: Cookie.

Roční předplatné: pouhých 10 franků. (Finanční podpory vítány).

Bankovní spojení: Schweizerische Volksbank Morat, poštovní šekové konto 17-988 Fribourg pro BC 533 30.010771/0.

Cena jednotlivého čísla 2.50 Fr. V ČSR 15 Kčs. Náklad 260 výtisků.

Kolik nás vlastně je?

Čs. skauti jsou roztroušeni po celém Západě- a to jak jednotlivci, tak i oddíly. V tomto roce máme oddíl v Německu – Mainz, Mnichov, Norinberg, ve Švýcarsku – Zürich, Bern, Pfungstadt, v Holandsku, v Luxembourgu, v Belgii, v Dánsku, Švédsku, Itálii, Francii, Vel. Británii, USA, Kanadě, Austrálii, Jihoafrické unii, Argentině, Brazílii, Rakousku a Karibiku. Celkově to představuje cca 1700 členů čs. skautingu v exilu. V celosvětovém měřítku má skauting cca 10 milionů členů. Podrobnou statistiku zpracoval br. Old Kiwi (převzato z časopisu Tam-Tam).

**Naši na XV. světovém jamborée v Albertě-Kanada 83.
15 skautů a skautek z Německa, Holandska a**

Švýcarska. Jejich vystoupení s českými písničkami sklídilo velký úspěch. Účastníci hovoří: „Bylo to fantastické. Mnohem krásnější, než jsme si to představovali. Byl to sen, na který se nezapomíná.“

Světové jamboree:

- 1.–1920 Londýn
34 států, 8000 skautů
- 2.–1924 Dánsko
34 států, 5000 skautů
- 3.–1929 Anglie
30 000 skautů
- 4.–1933 Maďarsko
34 států, 25 000 skautů
- 5.–1937 Holandsko
51 států, 27 000 skautů
- 6.–1947 Francie
75 států, 25 000 skautů
- 7.–1951 Rakousko
15 000 skautů
- 8.–1955 Nigara
37 států, 11 000 skautů
- 9.–1957 Anglie
90 států, 34 000 skautů
- 10.–1959 Filipíny
90 států, 12 000 skautů
- 11.–1959 Řecko
89 států, 10 400 skautů
- 12.–1967 USA
62 států, 12 000 skautů
- 13.–Japonsko
79 států
- 14.–1975 Norsko
79 států, 61 000 skautů
- 15.–mělo se uskutečnit v Iránu, zde zakázáno.
- 16.–1988 Austrálie
13 000 skautů

Arménští skauti	1 040
Belgie	81 679
Dánsko	48 464
Finsko	35 846
Francie	114 861
Holandsko	55 787
Irsko	57 386
Island	4 698
Itálie	88 854
Kypr	3 680
Lichtenštejnsko	700
Lucembursko	4 780
Alžírsko	72 801
Argentina	25 332
Austrálie	165 963
Bahamské ostrovy	1 622
Bahrajn	1 845
Bangladéš	185 005
Barbados	3 966
Benin	6 961
Bolívie	4 989
Botswana	4 979
Brazílie	55 265
Brunei	2 134
Burkina Faso	10 128
Burundi	1 833

Čad	4 000
Cina (Tchaj-wan)	92 056
Dominikánská rep.	2 739
Egypt	145 218
Ekvádor	1 785
Etiopie	9 829
Fidži	9 988
Filipíny	2 364 541
Gabun	4 735
Gambie	7 808
Ghana	13 192
Grenada	1 092
Guatemala	13 034
Guayana	953
Haiti	15 341
Honduras	2 011
Hongkong	44 957
Chile	34 861
Indie	763 417
Indonézie	2 368 503
Irák	11 319
Izrael	27 730
Jamajka	11 273
Japonsko	311 940
Malta	1 204
Monako	70

Německo	130 721
Norsko	20 942
Portugalsko	39 088
Rakousko	21 002
Řecko	30 514
Španělsko	58 524
Švédsko	77 342
Švýcarsko	42 926
Turecko	16 031
V. Británie	593 352
Jemen	6 601
Jihoafr. rep.	47 095
Jordánsko	14 751
Kamerun	6 973
Kanada	325 515
Katar	5 136
Keňa	61 776
Kolumbie	18 354
Korea	265 555
Kostarika	5 216
Kuvajt	8 475
Lesotho	371
Libanon	9 000
Libérie	4 973
Libye	9 010
Madagaskar	6 460

Malajsko	85 185
Maroko	11 918
Mauretánie	1 852
Mauritius	3 497
Mexiko	45 042
Nepál	35 135
Nigérie	48 479
Nikaragua	1 510
Nový Zéland	58 466
Omán	3 500
Pakistán	235 068
Panama	2 560
Papua	2 610
Paraguay	4 100
Peru	15 567
Pobř. slonoviny.	6 436
Rwanda	6 935
Salvador	5 268
Saudská Arábie	17 310
Senegal	6 123
Sierra Leone	4 800

připravil Old Kiwi